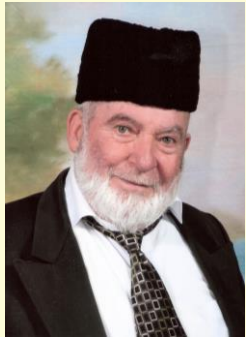

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! **הללויה!**

"והאמת והשלום אהבו..."

השבוע, ביום ראשון, ז"ד באייר
11 שנים לפטירתו של מור אבינו זלה"ה

אדהבת ישיר אכל

1488
1,014

פרשיות 'בהר-בחוקותי' תשפ"א עלון זיכרון במלאת 11 שנים לעלייתו השמימה של מור אבינו דחיל רבנן ורחים רבנן ואיהו גופיה צורבא מרבנן כה"ר ישיר בן ציון יזדי זצ"ל ב"ר אבא יהודה ושפרה ע"ה בעלון זיכרון זה נעתיק מקצת העובדות המובאות בקונטרס "צדיק וישר הוא" שיצא לאור אודות מור אבינו זלה"ה.

- מור אבינו זלה"ה התבטא פעם ואמר: "ברוך ה' זכיתי ומיום עומדי על דעתי התפללתי תמיד שחרית מנחה וערבית במניין!" אף כשהיה חנווני ברחוב "שבטי ישראל" היה מקפיד על תפילה בזמנה ובמניין.
- תקופה ארוכה כשהיה מגיע לחנותו לאחר תפילת שחרית בשעת בוקר מוקדמת, נוכח היה לראות שחסרים בארגזים כמה ככרות לחם ומוצרי חלב, היה קשה לו מאד מכך ובכל זאת היה מרים עיניו לשמים ואומר: "רבונו של עולם! אני מוחל להם בלב שלם! אנא ממך שלא יענש שום אדם בסיבתי!"
- בוקר אחד פגש הוא את הנהג של "תנובה" ששאלו: "מדוע אתה מגיע כל כך מאוחר?" אני מוריד את הארגזים ורואה בעיניי איך שאנשים לוקחים בלי לשלם! אתה לא יכול לבוא יותר מוקדם?" "לא" ענה לו אבינו והוסיף: "אני לא יכול לבוא יותר מוקדם כיון שעלי להתפלל תפילת שחרית ומקפיד אני להתפלל במניין!"
- הוסיף הנהג ושאלו: "אני מכיר עוד חנוונים דתיים שמתפללים ומגיעים לחנותם לפניך", נכון מאד" ענה לו אבינו והוסיף: "איך אני מקפיד לפתוח את היום בלימוד תורה ולכן מיד לאחר התפילה יושב אני ולומד את "הק לישראל" השייך לאותו יום."
- לא אחת ראינוהו מעניק לחם והלב למשפחות מעוטי יכולת ללא תשלום, וכששאלנוהו על כך ענה: "לחם וחלב מוצרים בסיסיים הם וראוי לעשות בהם צדקה", וכשראינוהו מעניק אף תבניות ביצים, חיידק הוא מאוזן לאוזן את חיובי הכובש ואמר: "גם ביצים מוצר בסיסי הם ואת התשלום עליהם אקבל מאבינו שבשמים!"
- בהספד של יום השנה לפטירתו שהתקיים בבית הכנסת "היזדים" סיפר לנו מר כהן המתגורר בשכונת לבית הכנסת "ישועה ורחמים": "בכל שבת כשהיה מסיים את תפילתו במניין שמתקיים בבית הכנסת למעלה, היה מזדרז לרדת למניין השני המתקיים בבית הכנסת למטה כדי לשמוע "ברכת כהנים" ולענות עוד אמנים על הקדישים, וכל זאת כשהליכתו היתה קשה לו מאד מחמת כאבים עזים שסבל בברכיו."
- "נקיות-לשונו" של מור אבינו זלה"ה היתה ידועה ומפורסמת בכל המשפחה ומחוצה לה, עד שלפעמים היינו אנחנו בני ביתו עומדים ומשתוממים מזהירותו המופלגת מביטויים רגילים השגורים בפייהם של רוב הבריות, שהיה הוא זלה"ה מעמידנו ומתקננו איך לאומרים ואם בכלל.
- כשהיה נשאל מור אבינו זלה"ה: "האם לפלוגי יש ילדים?" אם אכן היו לו ילדים, היה עונה: "כן! אבינו שבשמים חנן אותנו בילדים", אך אם לא היו לו ילדים, מעולם לא אמר על אדם: "איך לו ילדים" אלא: "יש לו מעשים טובים", וכשהיו חוזרים ושואלים אותו: "אבל ילדים יש לך?" היה הוא שוב עונה: "יש לו מעשים טובים", נהר תמיד שלא לומר תיאור שלילי בשום אופן על שום אדם.
- אף כשהיו שואלים אותו אודות מראהו החיצוני של אדם מסוים, "האם הוא יפה?" היה הוא עונה תמיד: "איך אדם לא יפה, יופי זה עניין של טעם", וכשהיה שומע אדם שעונה ואומר: "פלוגי מכוטר", מיד היה גוער באותו אדם ואומר: "איך אתה יכול לומר מכוטר על יהודי?" וכשהיה אותו אחד מתעקש ואומר: "לדעתי הוא מכוטר", היה עונה לו מור אבינו זלה"ה: "ראוי ונכון שתאמר, לטעמי הוא לא יפה!"
- עוד בחיותו חנווני ברחוב "שבטי ישראל" שב"שכונת מוסררה", כשהיה נשאל על ידי הקונים: "יש לך לחם שחור?" היה מתקן ועונה להם: "יש לי לחם לא לבן" הוסיף בחיובו הכובש: "לא נעים לומר על הלחם "שחור"."
- באחת הפעמים כשהגעתי לבקש את ברכתו לפני טיסתי לחו"ל, שאלני: "מתי בעזרת ה' אתה מתכנן לחזור לחיים טובים ולשלום?" עניתי לו בפשטות: "אני נוחת חזרה בעוד שבועיים ביום חמישי", מיד הוא תיקן אותי ואמר: "חס וחלילה! אתה לא נוחת! המטוס ינחת ביום חמישי ואתה אישית רק תעלה ותעלה!"
- באחד הערבים התקשרנו אליו וביקשנו את ברכתו לנכדו, שחוס גופי עלה מחמת דלקת באוזנו. למחרת בצהריים התקשר מור אבינו זלה"ה ושאל: "מה שלום הילד?" "ברוך ה'" ענינו, והוספתו: "איך לו חוס", "חס וחלילה!" אמר לנו אבינו, "לשונאי ישראל לא יהיה חוס!" והוסיף ותיקן ואמר: "תגידו: יש לו חוס תקין" (רק למתים אין חוס).

תבדקו!!
הכל מפנק!
הכי מוזל!!

חג השבועות ב"עמודי-השלום"
במלון המחודש והמפואר "המצודה" צפת
תפילות החג בבתי כנסת של האר"י, רבי יצחק אבוהב
ורבי יוסף קארו זיע"א. חדרים ממוזגים ומאובזרים.
אולמות וחדר אוכל מרווחים ביותר וממוזגים.
סעודות מפוארות ומגוונות בשפע רב כיד המלך.
הרצאותיו המרתקות של כה"ר **משה יזדי שליט"א**
יסבו אווירה יחודית ומרוממת במשך כל האירוח.
לפרטים והרשמה בין 9:00 ל-19:00
04-69-72-666 050-536-555-2 ברוכים הבאים

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

מיד לאחר מכן הוסיף הוא ואמר: "לא רק זאת אלא שבמשך כל התפילה יושב ר' יהודה נעמד זלה"ה ומרכין את ראשו רצוף, ומחמת שכל תפילתו בהרכנת הראש נאלץ הוא להוריד את סידורו מתחת לשולחן! ואנו בנינו ובנותינו ראינוהו פותח בתחינה לפני הקידוש ואומר: "אנא אבי שבשמים זכני אף אני לכך"!!!

• באחד מלילות השבת בחזורו מבית הכנסת פתח הוא ואמר: "בואו ואספר לכם את אשר סיפר לי הלילה יושב ראש העדה ר' מנשה יונה זלה"ה", שהיה ממונה גם על הכולל לאברכים מצוינים "ניתב בנימין" ודואג למשכורתם במסירות נפש מידי חודש בחודשו. כך סיפר לו ר' מנשה יונה זלה"ה: "היום בצהריים עברתי בשוק "מחנה יהודה" סמוך לחנותו של ר' יהודה נעמד זלה"ה.

מיד כשראני ר' יהודה נעמד זלה"ה ביקשני שאכנס לחנותו ולקח שקית ניילון גדולה ופתח את הקופה ושפך את כל שטרות הכסף עם כל הכסף הקטן לתוך השקית ואמר לי: "זה ל-ינתיב בנימין!"

והוסיף ר' מנשה יונה זלה"ה ואמר למור אבינו זלה"ה: "בעיני ראיתי שלא נשאר שום מטבע בקופתו כך שכל דמי הפידיון של המשקאות שמכר הוא באותו יום, הכל העביר לצדקה!" וסיים מור אבינו זלה"ה באומרו לנו: "אתם מבינים? כך צריך לאהוב תורה ומצוות"!!!

• אחי היחיד והאהוב הרב שמעון יזדי שליט"א הכיר אישית את המקובל הגדול הרב ניסים פרץ זיע"א ראש ישיבת המקובלים "בית אלי" בני ברק, ואף יזם ויצא עימו בחייו לכנסים ועצרות תשובה ברחבי הארץ.

לאחר אחת העצרות חזרו הם בשעת לילה מאוחרת לביתם כשתשישות ועייפות נוראה שלטה באחי היקר.

הרב ניסים פרץ זיע"א שחיבב מאד את אחי הרב שמעון שיבדל לחיים טובים וארוכים, אמר לו לפתע: "אספר לך מעשה שיש בכוחו להעביר ממך את כל העייפות לחלוטין". וכה סיפר: "הייתי בחור צעיר כשהגעתי לירושלים וניגשתי להיבחן בישיבת "מיר" המעטירה כדי לזכות ולהימנות על לומדיה, לאחר שהודיעוני שעברתי את המבחן בהצלחה אמרו לי: "אין לנו אפשרות להעניק לך מיטה וארוחות מסודרות כך שאם מסוגל אתה לדאוג לכך בעצמך, נשמח שתלמד בישיבתנו".

שמחתי על כך מאד שהתקבלתי אך לא ידעתי היכן אלון ואסעד, ובצר לי יצאתי מבניין הישיבה וצעדתי לכל אשר ישאוני רגלי. הגעתי לבית הכנסת "אהבת-חיים" השוכן ברחוב הרב חיים עוזר בשכונת "בית ישראל" וביקשוני שאכנס לתפילת מנחה.

מיד בהיכנסי ישבתי ודמעתי וכששאלני היושב לצדי: "מדוע אתה בוכה?" פרצתי בבכי סוער ואמרתי לתופללים שהתקבלו סביבי: "כל רצוני אינו אלא ללמוד תורה, ואף התקבלתי לישיבת "מיר", אך אין לי היכן ללון ולאכול".

מיד כשסיימתי את דברי נכנס מור אביך היקר לבית הכנסת ושאל את המתפללים: "ימה קרה? מדוע עומדים אתם מסביבו?" כשענו לו שאין לי היכן ללון ולאכול, מיד תיקנם אביך הצדיק בקול רם ואמר: "לא היה לו היכן ללון ולאכול אך עכשיו יש לו מקום ללון ולאכול בהרחבה", ומיד ניגש הוא אלי ולחץ את ידי ואמר: "אל תדאג הכל יהיה בסדר מיד לאחר התפילה".

בסיום התפילה לקחני לביתו והכין לי ארוחת ערב דשנה ומזינה ולאחריה הכניסני לאחד החדרים ואמר: "זוהי מיטתך! אני מבקש ממך בכל לשון של בקשה תרגיש כמו בבית, ומעתה הינך בן בית כאן ואינך צריך לבקש רשות כלל ועיקר!"

וכך במשך תקופה ארוכה שהייתי בביתו כשכל מחסורי עליו, וכמעט מידי יום היה מעודדני באומרו: "אנא ממך! אכול ככל שתראה, הבאת ברכה לבית! רק תלמד טוב והיה זה שכר!"

• כבר בתחילת השבוע היה מחזר אחר אורחים שיסעדו על שולחנו במשך השבת, וכשהיו הם נעלים לו בחיוב היה מברכם ואומר להם: "אין לך מושג איזה חסד גדול עשית איתי! רק בזכותך אזכה לשמח ולהתענג במתיקותה של השבת".

במשך כל הסעודות היה מבקש לכבד את אורחיו מכל סוגי הסלטים והמטעמים שיש על השולחן.

לפעמים אף היה טורח בעצמו לשים בצלחתו האישית באומרו: "מאכל זה טעים הוא מאד!"

לאחר דקות ספורות היה מגביה צלחת מרכזית אחרת וחולק את תכולתה לצלחתו של האורח ואומר לו: "מאכל זה בריא הוא מאד!" וכשהיו האורחים שואלים אותו: "מדוע אינך לוקח גם לעצמך?" היה עונה הוא כשבת צחוק על פניו: "אני אדם מבוגר, אין לי מקום, מבורגים אוכלים מעט".

היה משתדל להשרות אווירה נעימה ושמחה במשך כל הסעודה ובלשונו ההומוריסטית היה מצחיק מאד את אורחיו.

• על אף השמחה הגדולה שהיה שרוי בה מור אבינו זלה"ה כל ימי חייו, ידע הוא לקמץ ולחסוך ולהימנע מקניות והוצאות מיותרות, אולם בזמנים של שמחה שחנן אותו ה', כאירוסין או חתונת אחד מיוצאי חלציו, תמיד ידע הוא לפזר מכספו ברוחב לב באומרו: "אדם שלא מפזר מכספו ביום שמחת ליבו הרי הוא כפוי טובה לפני אבינו שבשמים, שחנן אותו ואיפשר לו להיות ולא נהנה".

• לא אחת סיפר הוא לנו אודות חברו הטוב ר' שלום חייט זצ"ל (השומר המיתולוגי בכותל המערבי) שהיה מתגורר סמוך לחנות המכולת של מור אבינו זלה"ה שברחוב "שבטי ישראל", כשהגיע ל-"שבת חתן" של אחד מבניו נכנס הוא למכולת והחל לרוקן לתוך סלו בקבוקי שתייה קלה יקרים, ולאחר מכן ניגש הוא למדף של היינות ומשקאות האלכוהול והחל להורידם אחד אחד, ומור אבינו זלה"ה עומד לצידו ומשתתף בשמחתו ומחייך מאוזן לאוזן, כשהבחין ר' שלום במור אבינו זלה"ה המתבונן בו אמר הוא לו: "ה' נתן לי שמחה!! למה? כי הוא רוצה שאשמח!! ורוצה אני להחזיר לו מידה כנגד מידה ולשמחו על ששימחני, ובטוחני שישמח הוא מאד לראות את בניו שותים עימי ושמחים במשקאות אלו!"

• מאותו יום אימץ מור אבינו זלה"ה את דבריו של ר' שלום, ובכל שמחה ושמחה שחנן אותו ה' פיזר הוא מאד מכספו תוך כדי שירה והודיה לה' יתברך שזיכהו לכך.

• בליל השמחות של יוצאי חלציו היה הוא נכנס למרכז המעגל כשכולם רוקדים סביבו ומתחיל לפזז ולכרכר ולנענע את כל גופו, כשבין לבין היה מרים את מקלו מעל ראשו ותופסו בשתי ידיו ומרים עיניו כלפי שמיא וממלמל בשפתיו במשך דקות ארוכות, וכששאלנוהו: "מה אתה ממלמל?" ענה הוא זלה"ה בלבביות: "מה יש לי למלמל? משבח ומודה אני לבוראי על שזיכני להגיע לערב הזה, ואף מבקשו שיעניק שמחה לכל עם ישראל כפי שהעניק לי!"

• על אף שמחתו הגדולה בשמחתם של יוצאי חלציו ידע הוא להיזהר ולדקדק בכל מצווה קלה כבחמורה, ולא אחת ראינוהו ניגש ומפסיק את התזמורת מלנגן ולוקח את המיקרופון בידו ומכריז ואומר: "רבותי! זה הזמן לקרוא "קריאת שמע"! עוד מעט תעבור שעת הצות!! אני מבקש מכולם לשבת במקומות ולקרוא "קריאת שמע" ולאחר מכן נמשיך לזמר ולהודות לה' יתברך".

• בסיום האירוע כשיוצאי חלציו היו מתעכבים וממתנינים להצטלם עם בעלי השמחה, היה הוא מזדרז ויושב באחת מפניות האולם ועורך "תיקון הצות" ואף דומע על חורבן בית המקדש, כשהמולת הרעש והשמחה שסביבו אינה מפריעה לו כלל ועיקר.

• גם לאחר שעלו כולם לרכב ההסעה, היה מבקש מהנהג את המיקרופון ואומר לנוסעים: "רבותי! לא לשכוח "תיקון הצות", גם מי שעייף מאד ורוצה לישון יחשוב בדעתו כאילו עדיין נמצא הוא באולם ורוקד לקול צלילי התזמורת, ובמקום זאת יֵשֶׁב כל אחד על הרצפה לביתו ויעשה "תיקון הצות", ויזכה שיקויים בו: "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בניינה!"

• אמונה ושמחה היו נר לרגליו ועטרה לראשו של מור אבינו זלה"ה, כל ימיו התאמץ הוא להנחיל לנו מידות נפלאות אלו ועוד ממידותיו הנעלות. מידי ליל שבת מיד עם סיום הסעודה ולפני ברכת המזון היה מרבה לספר לנו סיפורי צדיקים, ואף היה ממחיש לנו שאת אותן דרגות נעלות שזכו להגיע אליהן גדולי ישראל שבכל דור ודור, יכולים אף אנחנו להעפיל לרום המעלה ולכבוש את אותן פסגות.

כדי שנבין את דבריו היה מרבה לספר לנו מעובדות חייו וחיי חבריו המוכרים לנו, ומקצת מסיפורים אלו חזר ושינן באוזנו כמה וכמה פעמים, כשבכל פעם ופעם כולו אחוז ומלא התפעלות.

• איש נכבד עובד ה' באמונה ובעל מידות תרומיות היה יושב בבית הכנסת סמוך למור אבינו זלה"ה, ר' יהודה נעמד זלה"ה היה שמו.

כמעט מידי ליל שבת אף לפני הקידוש היה מור אבינו זלה"ה עומד בראש השולחן כשנחננו בניו ובנותיו מסיבבו ומביט אלינו ואומר: "מעולם לא ראיתני את ר' יהודה נעמד מדבר

בבית הכנסת", לאחר דקת דומיה היה מוסיף ואומר: "מתי אזכה גם אני להיות כמוהו?! ליל שבת אחת נכנס הוא לבית ואמר: "התבוננתי בהליכותיו של ר' יהודה נעמד זלה"ה ואף עקבתי אחריו ונוכחתי לראות שהוא מקפיד שלא להניח את רגליו על הברזל המיועד לתמיכתן מתחת לשולחן, וכל זאת כדי להראות הכנעה מפני כבוד קדושת בית הכנסת".

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

● בכל חג הצמוד לשבת היה שרוי מור אבינו זלה"ה בשמחה רבה ובעונג עילאי גדול, ובמשך יומיים רצופים אלו של השבת והחג כמעט ולא היה מפסיק להודות לה' על שזיכהו ליומיים רצופים של קדושה ועונג, ואף כשהיה קם מהשולחן והולך לחדרו או מחדרו לשולחן היה פותח בהודיה ושירה וזימרה, ומשורר ומקלס לה' יתברך באהבה רבה.

● על אף שלא היה הוא בעל תאבון גדול, בכל זאת היה מבקש מאמנו שתבדל לחיים טובים וארוכים להרבות בסוגי המעדנים ולענג את השבת והחג במאד מאד, ותמיד השתדל והצליח לטעום מכל סוגי התבשילים כולם, כשבין לבין היה מרבה לשבח את מורת אמנו תחי' על מסירותה הגדולה אליו, ומחמיא לה מאד על הטעם הערב שבששוליה, ואף היה מקפיד לשאול את האורחים ואומר להם: "יתגיד לי אך ורק את האמת! האם יצא לך לטעום אוכל כל כך טעים?" ומיד מוסיף ואומר לו: "אתה לא חייב לענות! אני בטוח שלא!"

● לאורחיו הרווקים היה אומר: "אני מברך אתכם שתזכו לאשה שתדע לבשל מאכלים טעימים כמו אשתי!" ולרווקות היה אומר: "ה' יזכה אותך לבשל לבעלך מאכלים טעימים וערבים כמו אשתי!"

● אנהנו יוצאי חלציו שנבדל לחיים טובים וארוכים לעולם לא נשכח את המנגינה הייחודית אותה היה מנגן מור אבינו זלה"ה בעת הקידוש, ובכל ליל שבת וחג היינו עומדים לצידו ומתפעלים מחדש מפניו המאירות וקולו הגבוה שהיה נשמע למרחקים, ולא אחת שמענו את העוברים ושבים ברחוב שאף הם היו עונים "אמן" בקול רם אחר ברכתיו לשמחתו הגדולה זיע"א.

● תמיד חבש הוא לראשו מגבעת מיוחדת ויפה לכבוד שבת ויום טוב, וכשראה הוא פעם בחלון הראווה של אחת החנויות מגבעת יפה ונוצה יפהפיה מעטרת אותה, מיד נכנס הוא לבעל החנות ואמר לו: "אני אוהב מאד לענג את השבת ולכן זכיתי ויש לי בביתי מגבעת יפה מאד שעולה ביופיה על המגבעת שיש לך בחלון, אך הנוצה היפה והמיוחדת שיש לך בחלון הראווה מצאה חן בעיני מאד ואודה לך אם תואיל בטובך למוכרה לי, הנני מוכן לשלם עליה כל סכום שתבקש", כמובן שהמוכר לא סירב ומכרה למור אבינו זלה"ה. כשחזר לביתו עם הנוצה, שמח הוא שמחה גדולה מאד!!!

● היה זה לאחר שמור אבינו זלה"ה נפצע ב"אוטובוס הדמים" שהתפוצץ בשוק "מחנה יהודה", אדם אחד בלבד הפריד בינו לבין המחבלת המתאבדת שפוצצה את עצמה במטען הכבד שעליה. ימים ולילות ארוכים התלונן מור אבינו זלה"ה שעדיין שומע הוא את "הד הפיצוץ" וזעקות הפצועים שהיו שרועים על הכביש, ואין לו מנוח מוכן. "רק כשאני פותח ספר ולומד, שוכח אני מהכל ומתענג על מתיקותה של תורתינו הקדושה" אמר הוא לנו באותה תקופה. כיון שרציתי להפיג את הפחד והסיוטים שעדיין היה נתון הוא בהם מידי פעם באותם ימים, באתי למור אבינו זלה"ה באחד הבקרים ואמרתי לו: "אבא! הוזמנתי להגיע לחו"ל ואין לי ספק שחברי הקהילה שם ישמחו מאד להכירך! מה דעתך להצטרף אליי?" "לא", ענה לי אבא והוסיף: "סע לחיים טובים ולשלום, קשה לי להצטרף לטיסה".

● כשחזרתי והפצתי שוב ושוב ואף שאלתי: "למה לא? כולם יתנו, גם כבודו, גם החברים בחו"ל וגם אני! למה הינך מתנגד?" לאחר דומיה של דקה אמר לי אבא זלה"ה: "כשתחזור מחו"ל לחיים טובים ולשלום, אגיד לך מדוע לא הצטרפתי אליך. אנא, אל תפציר בי יותר!!!!" כמובן שהסכמתי ולא הפצתי.

● מיד עם נחיתת המטוס בחזרתי, הודעתי לאבא זלה"ה ולאמא שתבדל לחיים טובים וארוכים שאני מגיע לבקרם. על פי בקשתו של מור אבי זלה"ה, אמא תחי' טרחה והכינה ממיטב התבשילים והמטעמים, ולאחר שסעדנו את ליבנו פניתי למור אבינו זלה"ה ושאלתי: "מדוע לא רצית לבוא איתי?"

● "אומר לך את האמת" אמר מור אבינו זלה"ה והוסיף: "אני אדם מבוגר ואף אדם אינו יודע מתי יום פטירתו, ואיני רוצה למסור את נשמתו ב"ארץ העמים", לכן החלטתי בדעתי שלא לצאת מהארץ כדי שביום פטירתי אמסור את נשמתו בארץ ישראל!!" שמעתי בהתפעלות ושתקתי, ואז הוסיף אבא זלה"ה ואמר לי:

● "לא רציתי לומר לך זאת לפני צאתך לחו"ל כדי שלא תחשוב שחוששני שהגיע יום מותי ואז תהיה מוטרד במשך כל ימי שהותך שם, לכך אמרתי לך: "כשתחזור אסביר לך מדוע איני מצטרף אליך".

● גם כשהיו מגיעים קרובי משפחה לבקרו, לאחר שהיה יושב עימם שעה ארוכה ומכבדם בתשומת לב הראויה, מיד כשהיה מבחין שעסוקים הם בינם לבין עצמם בשיחה ובכל דבר אחר, היה מור אבינו זלה"ה שולף ספר ולומד באומרו: "צריך להמשיך ולהתכוון לעולם הבא".

● בכל שנה ושנה היה משתדל מור אבינו זלה"ה ללמוד ולסיים את כל ה"זוהר הקדוש" עד ליל ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי זיע"א בל"ג בעומר.

● במשך שנים רבות השתדל הוא מאד לעלות בכל ט"ו לחודש למירון ולהשתטח על קברו של ה"אדון", ואם מכל סיבה שהיא לא היה ביכולתו לעלות בט"ו לחודש היה עולה בערב ראש חודש שלאחריו.

● במשך כל הנסיעה הלך וחזור היה יושב ולומד זוהר בשמחה רבה, וכל כך היתה שמחתו גדולה עד שלפעמים היה מפסיק את לימודו ופותח בשירה ופיוטים לכבוד התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

● בנסיעות אלו היה תמיד מצטרף אליו אחי האהוב הרב שמעון הי"ו שיבדל לחיים טובים וארוכים, כשמור אבינו זלה"ה היה מתרגם ומסביר מקצת מהמאמרים הנפלאים המפוזרים בזוהר הקדוש.

● כמה שמח מור אבינו זלה"ה להשתתף בהילולא הנערכת על ידי "עמודי-השלום", ובשנה האחרונה לחייו השתתף הוא זלה"ה בהילולא המפוארת שזכה ידידנו היקר ר' שמוליק שרגא הי"ו לערוך בביתו שבגילה, השמחה היתה גדולה מאד באותו ערב ומור אבינו זלה"ה שר וזימר עם חברי קהילתנו המעטירה, ולפתע אמר לי: "אני בטוח שרבי שמעון בר יוחאי נמצא פה איתנו!!!"

● לא אחת סיפר הוא לנו אודות הנס הגדול שהיה עימו עוד בהיותו תינוק בעריסה, באחד מימי השבוע עלה חום גופו מאד, וביום ששי הרופאים התיאשו ממנו ואף ביקשו ליטלו ולהניחו מחוץ לבית עד לפטירתו, מור אביו, סבנו היקר מולא אבא יהודה יזדי זלה"ה סירב לדבריהם בתוקף והניח את מור אבינו זלה"ה בעריסה, ופתח בשיר "בר יוחאי נמשחת אשריך..." ובתוך שירתו אמר: "רבי שמעון אני מבקש ממך שתעשה לי נס ובני זה לא ימות, ואם אזכה שתיענה לבקשתי הרני מקבל על עצמי למשך כל ימי חיי שהשיר הראשון על שולחני מידי ליל שבת בשבת יהא: "בר יוחאי נמשחת אשריך..." מיד בסיימו את דבריו אלו הרגיש הוא שמצב התינוק שבעריסה השתפר מאד, ולא עברו דקות מרובות עד שחום גופו עמד על נורמאלי והחלים הוא לחלוטין מחוליו ומאז היה זה השיר הראשון שהושר על שולחנו של מור סבנו זלה"ה מידי ליל שבת, ואף מור אבינו זלה"ה השתדל לנהוג כך כל ימי חייו.

● שלושה ימים לפני חג השבועות, שלושת ימי הגבלה, היה מור אבינו זלה"ה מכין את עצמו לקראת חג "מתן תורה", ואף היה מעורר ומזרז את בני ביתו וחבריו באומרו: "רק מי שמכין את עצמו כראוי יכול הוא להרגיש את המתיקות הגדולה של חג השבועות! חבל להפסיד!" כך שהיה מוסיף עוד קצת לימוד תורה על סדר יומו הצפוף בלאו הכי והיה רגיל לומר: "אני אוהב מאד את חג הפסח בו יצאנו מבית עבדים והיינו לעם, אך חג השבועות שבו קיבלנו את התורה אהוב עלי יותר, כי מה שווה יהודי בלי תורה?"

● מור אבינו זלה"ה נהג להחמיר על עצמו ואף לאחר ל"ג בעומר לא הסתפר עד ערב חג השבועות, ומיד בהיכנסו לביתו לאחר שהסתפר היה שואל בקול רם: "הסתפרתי יפה לכבוד תורתינו הקדושה?"

● כשהיה חוזר לביתו לאחר שטבל במקווה היה שרוי הוא זלה"ה בשמחה רבה ועצומה, ולא אחת אמר הוא לנו: "איני מבין את אותם אנשים שמפסידים את ההנאה הגדולה שבקיום התורה והמצוות!! מוכן אני להתחייב שאף הרשע הגדול ביותר יחזור בו מדרכו אם ישהה במחיצתי ויראה את הנאתי הגדולה מקיום מצוותיה של תורתנו הקדושה!!!"

● בלילות של חג השבועות והושענא רבא בהם נוהגים בכל תפוצות ישראל ללמוד תורה כל הלילה, היה מקפיד מור אבינו זלה"ה לעמוד רצוף כשהיה לומד את האדרא זוטא והאדרא רבא, ואף היה מזרז את בניו לעמוד באומרו: "אלו הם הסודות שכתב התנא הא-לוהי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וראוי שנעמוד לכבודו ואולי תהא לנו הזכות להבין סודות אלו!!!"

● מעולם לא ראינו את מור אבינו זלה"ה מנמנם בלילות אלו, תמיד היה מתגבר כארי בלימודו, וכשהיה עייף מאד וחשש להירדם, מיד היה קם ממקומו ומתהלך בבית הכנסת כדי שלא ירדם. עוד נהג מור אבינו זלה"ה להדליק נרות נשמה בערב החג בבית הכנסת לעילוי נשמת הוריו ויקיריו ע"ה.

● ביום חג השבועות לאחר שינה קצרה היה מזרז לקום ולקרוא את כל ספר התהלים, וגם מאיתנו היה מבקש להצטרף אליו לקריאת התהלים באומרו: "יחג השבועות הוא יום פטירתו של דוד המלך ע"ה, ובוודאי שיעמוד הוא בתפילה על מי שזוכה לקרוא את כל ספר התהלים!"

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

אשרי הזוכה לעשות נחת רוח למור אבינו זלה"ה וללמוד בכל שבת את התהילים והמשניות דלהלן לעילוי נשמתו הטהורה. בוודאי שיתפלל עליו מור אבינו במרום לבריאות והצלחה ומילוי כל משאלות ליבו לטובה ולברכה. מומלץ מאד לשמור עלון זה הן מחמת החיזוק שבהנהגות דלעיל והן כדי לקרוא את הלימוד דלהלן בכל שבת.

משניות לפי ראשי תיבות: ישר בן ציון-שפרא

יוֹם הַכַּפּוּרִים אֲסוּר בְּאַכִּילָה וּבִשְׂתִיָּה וּבְרַחֲצָה וּבִסְבִּיכָה וּבִנְעִילַת הַסֵּנְדֵל וּבִתְשֻׁמִּישׁ הַמִּטָּה. וְהַמְלִיךְ וְהַכֹּלֵל יִרְחֲצוּ אֶת פְּנֵיהֶם, וְהַחֲיָה תִנְגַּל אֶת הַסֵּנְדֵל; דַּבְּרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְחַכְמַיִם אוֹסְרִין.

שלש ארצות לשביעית: כל שהחזיקו עולי בבל, מארץ ישראל ועד קזיב, לא נאכל ולא נעבד; וכל שהחזיקו עולי מצרים, מקזיב ועד הנגה ועד אמנה, נאכל אבל לא נעבד; מן הנגה ומאמנה ולפנים, נאכל ונעבד.

ראשית הגז נוהג בארץ, ובחוצה לארץ, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחליו, אבל לא במקדשיו. חמר בזרוע ובלחיים ובקבה מראשית הגז, שהזרוע והלחיים והקבה נוהגים בבקר ובצאן, במרבה ובמעט; וראשית הגז אינו נוהג אלא ברחלות, ואינו נוהג אלא במרבה.

במה טומנין, ובמה אין טומנין? אין טומנין לא בגפת ולא בזבל, לא במלח ולא בסיד ולא בחול, בין לחים בין יבשים; לא בתבן ולא בנגים ולא במוכים ולא בעשבים, בזמן שהן לחים, אבל טומנין בהן קשה יבשים. טומנין בכסות ובפרות, בכנפי יונה ובנשרת של חרשים, ובנערת של פשתן דקה. רבי יהודה אוסר בדקה ומתיר בגסה.

נוטל אדם את בנו והאבן גדו, וכלכלה והאבן בתוכה. ומטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם החליו. רבי יהודה אומר: אף מעלין את המדמיע באחד ומאה.

צלוחית שנפל לתוכה מים כל שהן - רבי אליעזר אומר: זה שתי הזיות; וחכמים פוסלין. גרד לתוכה טל - רבי אליעזר אומר: גניחה בחמה והטל עולה; וחכמים פוסלין. נפל לתוכה משקין ומי פרות - יערה, וצריד לנגב; דיו, קומוס, וקנקנתום, וכל דבר שהוא רושם - יערה, ואינו צריד לנגב.

יוֹם הַכַּפּוּרִים אֲסוּר בְּאַכִּילָה וּבִשְׂתִיָּה וּבְרַחֲצָה וּבִסְבִּיכָה וּבִנְעִילַת הַסֵּנְדֵל וּבִתְשֻׁמִּישׁ הַמִּטָּה. וְהַמְלִיךְ וְהַכֹּלֵל יִרְחֲצוּ אֶת פְּנֵיהֶם, וְהַחֲיָה תִנְגַּל אֶת הַסֵּנְדֵל; דַּבְּרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְחַכְמַיִם אוֹסְרִין.

אלו דברים מתעשרין דמאי בכל מקום: הדבלה, והתמרים, והחרובים, הארז, והכפוף. הארז שבחוצה לארץ - כל המשתמש ממנו פטור.

נוטל אדם את בנו והאבן גדו, וכלכלה והאבן בתוכה. ומטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם החליו. רבי יהודה אומר: אף מעלין את המדמיע באחד ומאה.

שלש ארצות לשביעית: כל שהחזיקו עולי בבל, מארץ ישראל ועד קזיב, לא נאכל ולא נעבד; וכל שהחזיקו עולי מצרים, מקזיב ועד הנגה ועד אמנה, נאכל אבל לא נעבד; מן הנגה ומאמנה ולפנים, נאכל ונעבד.

פרת חטאת ששחטה שלא לשמה, קבל והזה שלא לשמה, או לשמה ושלא לשמה, או שלא לשמה ולשמה - פסולה; רבי אליעזר מכשיר. ושלא רחוצ דידם ורגלים - פסולה; רבי אליעזר מכשיר. ושלא בכהן גדול - פסולה; רבי יהודה מכשיר. ובמחסר בגדים - פסולה. ובכללי לבן היתה נעשית.

ראשית הגז נוהג בארץ, ובחוצה לארץ, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחליו, אבל לא במקדשיו. חמר בזרוע ובלחיים ובקבה מראשית הגז, שהזרוע והלחיים והקבה נוהגים בבקר ובצאן, במרבה ובמעט; וראשית הגז אינו נוהג אלא ברחלות, ואינו נוהג אלא במרבה.

היה קורא בתורה, והגיע זמן המקרא: אם פנו לבו יצא, ואם לאו לא יצא. בפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב, ובאמצע שואל מפני היראה ומשיב; דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר: באמצע שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד; בפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב שלום לכל אדם.

לפני הלימוד יש לומר: יהי רצון שיהא לימוד זה לעילוי נשמתו הטהורה של ר' ישר בן ציון בן שפרא ובזכות לימוד זה תעלה נשמתו מהיכל להיכל ונזכה שיהיה הוא מליץ יושר עלי שאזכה לבריאות איתנה ופרנסה בריוח (ו.... אפשר לפרט כאן בקשות אישיות) אמן ואמן.

תהילים לפי ראשי תיבות: ישר בן ציון זצ"ל

ידיד עשויני ויכוונוני הבינני ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני וישמחו פי לדברך וחלתי: ידעתי אדני כי צדק משפטך ואמונה עניתי: יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה פי תורתך שעשעי: יבשו ידים פי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: ישובו לי יראיך וידעי עדותיך: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי: שש אנכי על אמרתך פמוצא שקל רב: שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי: שבע ביום חלתיך על משפטי צדקך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מקשול: שפרתי לישועתך אדני ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי עדותיך ואהבם מאד: שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכי נהגך:

ראה עניי וחלצני פי תורתך לא שכתתי: ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חני: רחוק מרשעים ישועה פי חקיך לא דרשו: רחמיך רבים אדני כמשפטך חני: רבים רדפי וצרי מעדותיך לא נטייתי: ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו: ראה פי פקודיך אהבתי אדני כחסדך חני: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך: במה יזהר נער את ארחו לשמור בדברך:

בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך: בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: ברוך אתה אדני למדני חקיך: בשפתי ספרתי כל משפטי פיך: בדרך עדותיך ששתי פעל כל הון: בפקודיך אשיחה ואביטה ארחתיך: בחקיך אשתעשע לא אשפח דברך:

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך: נעניתי עד מאד אדני חני כדברך: נדבות פי רצה נא אדני ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכתתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נטייתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב:

צדיק אתה אדני ונשר משפטיך: צוית צדק עדותיך ואמונה מאד: צמתתני קנאתי פי שכוה דברך צרי: צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה: צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכתתי: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשעי: צדק עדותיך לעולם הבינני ואחיה:

ידיד עשויני ויכוונוני הבינני ואלמדה מצותיך: יראיך יראוני וישמחו פי לדברך וחלתי: ידעתי אדני כי צדק משפטך ואמונה עניתי: יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה פי תורתך שעשעי: יבשו ידים פי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך: ישובו לי יראיך וידעי עדותיך: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

יבאני חסדך אדני תשועתך כאמרתך: ואענה חרפי דבר פי בטחתי בדברך: ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד פי למשפטך וחלתי: ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד: ואתהלכה ברחבה פי פקודיך דרשתי: ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי: ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמור משפטי צדקך: נעניתי עד מאד אדני חני כדברך: נדבות פי רצה נא אדני ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכתתי: נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם כי ששון לבי המה: נטייתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב: